

Liturgie.

Welkom en stilte

Lied 672: 1, 2 en 3

Bemoediging en groet

Klein Gloria

Gebed: Almachtige en barmhartige God,
voor U liggen alle harten open,
alle verlangens zijn U bekend
en geen geheim is voor U verborgen.

... gebedsstitte ...

Zuiver de overleggingen van ons hart
door de ingeving van uw heilige Geest,
zodat wij U van harte liefhebben
en grootmaken uw heilige Naam.

Amen.

Lied "Wees welkom, Geest van God..." van muzikanten en zanggroepje

Gebed van de zondag

God van Ruth en Boaz, van Moabieten en Israëlieten,
van al die mensen uit groepen en volken en klassen en kasten,
wij bidden: voeg ons samen met de ene taal van uw Liefde,
laat uw Geest ons verzamelen van de hoeken van de aarde,
breng ons samen op de akker van het Woord en voed ons,
zodat wij vol vreugde op weg gaan op weg naar uw Koninkrijk,
op deze feestdag en heel ons leven, Amen.

Lezing Ruth 2

Lied van Gerda en Pieta Roorda: "Alles komt goed" - Jaap Reesema

Lied "Ik bouw op U" van muzikanten, gemeente en zanggroepje

Lezing Handelingen 2:1-11

Lied van Gerda en Pieta Roorda: "Hold on to me" - Lauren Daigle

Overdenking

Lied "Wij leven van de wind" van muzikanten en zanggroepje vers 1, allen v. 2 en 3.

Gedicht bij Pinksteren

Liedtekst van Andre Troost uit zijn bundel 'zingende gezegend'.

Als heimwee is de Geest, zo sterk:
naar huis verlangend roept de kerk,
zij roept als bruid haar bruidegom:
Kom haastig, Here Jezus kom!

De stemmen stormen op ons aan:

Waarom toch is Hij heengegaan?

Waarom zijn wij verweesd, verward?

Waarom dat heimwee in ons hart?

Waarom die wond, waarom die pijn?

Wat kan de zin van ziekte zijn,

van liefde, als het bloed zo rood,

verloren in een vroege dood?

Zo zucht de Geest door alles heen,

Hij laat ons, zuchtend, niet alleen;
de Geest is het die voor ons pleit
en met de schepping mede lijdt.
Als heimwee is de Geest, zo sterk;
naar huis, naar huis verlangt de kerk,
naar Hem die ons een plaats bereidt -
geen mens die daar nog schade lijdt.

Daar vraagt de bruid niet meer waarom,
daar komt de bruiloftstijd weerom,
daar wordt het lijden weggekust
en krijgt ons hart, vol heimwee, rust.

Lied 686: 1, 2 en 3

Bericht van overlijden: Eeltje v.d. Weg

Geboorte: Jildert Willem Reitsma, zoon van Klaas Jan en Nicole Reitsma.

Gebeden

Laat ons bidden tot God onze Vader door Jezus Christus onze Heer,
in de kracht van de Heilige Geest,
dat op deze plaats Gods aanwezigheid altijd gevonden zal worden,
door allen die zich tot Hem wenden.

Dat wij hier ons dagelijks leven delen
als een gemeente die is als het zout der aarde
en een licht voor de wereld.

Dat wij hier als Gods volk samenkomen om zijn aangezicht te zoeken,
Hem de lof te brengen, die Hem toekomt,
en zonder vrees onze gebeden te zeggen.

Wij bidden dat mensen die hun levenservaringen willen delen, of over het geloof
willen praten, hier in het bijzijn van U, o God, een luisterend oor zullen vinden.

Dat wij hier vergeving en genade vinden,
vrede en vreugde, zekerheid en kracht. Heer wees zo bij ons.

Wij danken voor het nieuwe leven van Jildert Willem en de andere kinderen die
geboren zijn, wij bidden voor:

- de ouders
- de rouwenden, i.h.b. voor de familie van Eeltje van der Weg.
- de zieken, geef Gij hen kracht.
- We leggen in stilte onze gebeden voor U neer....

Lied "Heer, wat een voorrecht", met muzikanten en samenzang
Zegen, amen.

Gemeente van onze heer Jezus Christus,

Er was eens een rabbi. Hij had een buurman die zeepfabrikant was. De zeepmaker zei: "Wat stelt godsdienst eigenlijk voor? Kijk naar de ellende en de toestand in de wereld na duizenden jaren godsdienst! Als dit de waarheid is, wat heeft het dan te betekenen?" De rabbi zei niets. Maar hij nam zijn buurman mee naar buiten. Daar liep een stel jongens dat van beneden tot boven onder de modder zat. Hij zei: "Kijk daar nou es naar. We hebben al generaties lang zeep, maar ze zijn net als varkens. Wat heeft zeep dan voor zin?" Zijn buurman echter protesteerde: Maar rabbi, zeep werkt alleen maar als het gebruikt wordt." "Precies," zei de rabbi, "en met godsdienst is het niet anders."

Bij Pinksteren gaat het erom dat wij Gods woorden in praktijk gaan brengen. Dat we niet stil blijven zitten, maar in actie komen. Dat is niet iets wat uit onszelf komt. De heilige Geest bemiddelt. De Geest zet ons aan tot actie, tot geloof, hoop en liefde. Zonder de Geest was het niks geworden met de leerlingen van Jezus. Maar toen God hen kracht en moed gaf, durfden ze de straat op te gaan en vertelden ze in alle talen over Gods wonderlijke daden! Zo zet de Geest ook ons aan tot liefde en trouw.

Barmhartigheid en trouw worden bezongen in de verhalen van vanochtend. Vooral de trouw van Ruth. Ruth is trouw aan Naomi, een vrouw die alles verloren heeft en kinderloos terugkeert naar bethlehem. Zonder kinderen telde een vrouw niet mee, ja het lijkt er in de bijbel soms op dat een vrouw nergens anders goed voor is dan kinderen baren. Sara, Rachel en Lea in genesis: ze moeten kinderen baren en dan is hun rol uit. Maar hier niet: Naomi en Ruth zijn actieve vrouwen, die gewaardeerd worden om hun trouw aan elkaar en hun vertrouwen in de God van Israel. Hun geloofsinzet zorgt ervoor dat Gods verhaal door kan gaan, van Ruth op haar zoon Obed, van Obed op Isaï en van Isaï op David. Barmhartigheid en trouw zijn de clou van Gods verhaal, dat juist in deze vrouwen gestalte krijgt.

haar oude schoonmoeder ook niet in de steek liet toen ze het moeilijk had. Zij had gezegd: noem me niet meer Naomi, de gelukkige, maar noem me Mara, de bittere. Echter, Ruth weigerde zich daar bij neer te leggen. Ze laat zich niet weggagen, nee, ze blijft Naomi onvoorwaardelijk trouw. Wie wel eens samengeleefd heeft met een depressief persoon, weet hoe moeilijk dat is. De ander ziet alles negatief, er is geen ruimte voor vreugde, alles wordt somber en mat. Je zou soms gillend weg willen rennen. Ruth houdt echter vol. Ze blijft trouw en daar kan God wat mee. Uit die trouw kan een nieuwe toekomst geboren worden.

Hoeveel verachting haar als Moabitische ook te wachten staat, Ruth laat zich niet afschrikken. Ze gaat het veld op, achter de maaiers aan. Want de God van Israel kijkt om naar wezen en weduwen en laat hen de aren rapen. Ruth vertrouwt erop dat zij daar nu ook een beroep op mag doen. In het land van belofte moeten toch mensen te vinden zijn die de barmhartigheid van God belichamen?

En het toeval wilde dat de akker waar ze kwam van Boaz was. Boaz de rechtvaardige, die zijn arbeiders groet met: "de Heer zegene u". Was het wel toeval, of is hier Gods Geest aan het werk? Ruth heeft immers voor God gekozen toen Naomi haar terug probeerde te sturen: nee, uw volk is mijn volk en uw God is mijn God. Ruth zegt tegen Naomi dat ze gaat aren lezen bij hem in wiens ogen ik genade vind. En dan komt zij op een akker waar men elkaar groet met de zegen van de Heer. Het komt te mooi uit om gewoon toeval te zijn.

Boaz heeft gelijk oog voor Ruth. Maar niet alleen voor haar exotische schoonheid, nee, ook voor haar trouw aan Naomi. Twee weduwen, heel kwetsbaar in die tijd. Boaz bekommert zich meteen om haar veiligheid: "kleef maar aan bij de jonge vrouwen van mij", zegt hij, en "Ik zal mijn mannen zeggen je niet lastig te vallen." Hij biedt haar ook ruim drinkwater aan.

Ruth vraagt: waarom heb ik genade gevonden in uw ogen, terwijl ik toch maar een vreemdeling ben. Weer valt het woord 'genade', *chen* in het hebreuws. Je kan het lezen als een verwijzing naar Gods genade: waar kwetsbare mensen onverdiend de gunst van hun medemensen ontvangen, daar is God. De heilige Geest zet mensen aan om trouw te waarderen en barmhartig te zijn. Boaz waardeert de trouw van Ruth aan Naomi.

'Moge de Heer je daarvoor rijkelijk belonen - de Heer, de God van Israël, onder wiens vleugels je een toevlucht hebt gezocht. 'Het lijkt een vreemde uitspraak, vooral omdat het aan een Moabitische gericht is. Maar blijkbaar was Ruth's gedrag al genoeg voor Boaz om te weten: deze vrouw is hier niet zomaar om een graantje mee te pikken, want zij gedraagt zich als een gelovige die haar recht zoekt bij God. Als je zo zoekt als jij, Ruth, zal God je niet teleurstellen, zegt Boaz.

En hij voegt zelf de daad bij het woord. Hij geeft haar volop te eten, zodat er ook voor Naomi genoeg is. Naomi, de lieflijke, die liever Mara genoemd wilde worden, de bittere, vanwege haar gestorven man en zonen, vanwege al het verdriet in haar leven. Zelfs voor deze verbitterde weduwe is het niet te laat: er komt een keer in haar leven. Ze voelt wel aan dat de Heer een nieuw begin gaat maken, door Boaz.

De scriba v.d. PKN, ds. de Reuver schrijft: Hoe mooi het ook is om samen volop Pinksteren te vieren, dit feest brengt wel een risico met zich mee. Pinksteren is namelijk een riskant feest. De Geest van God kan het leven, ook dat van u en mij, danig op z'n kop zetten. Een van de kenmerken van de Geest is dat deze niet alles bij het oude laat maar afbreekt en weer opbouwt. Wie alles bij het oude wil houden, die kan beter niet bidden om de Geest, die kan beter het pinksterfeest niet vieren.

Ten slotte, zo is het: de Geest roept ons om met God samen te werken. Als mensen die uitnodiging aannemen, gebeuren er wonderlijke dingen. Dan wordt een Moabitische opeens een geliefde vrouw in Betlehem. Dan gaan de leerlingen opeens vol vuur de straat op. Ze lijken wel dronken, zo vreugdevol staan ze te vertellen over Jezus, de opgestane Heer. Het werkt aanstekelijk. Uiteindelijk komen er drieduizend mensen tot geloof en zij laten zich dopen. Hun oude leven heeft afgedaan, zij gaan iets nieuws beginnen. Dankzij Gods Geest, de Geest van Jezus die het verkeerde afbreekt. Maar die ook nieuw leven schenkt, dankzij Gods genade, Amen.